

Ollscoil na hAoise Seo

Ruairí Ó hUiginn

Is tráthúil an uain i seo le breathnú ar roinnt forbairt atá tarlaithe cheana nó atá á geur i bhfeidhm faoi láthair san oideachas tríú leibhéal in Éirinn. Duine ar bith atá ag teagasc in ollscoil nó i bhforas eile oideachais dá leithéid le deich nō cùig bliana déag anuas beidh sé tugtha faoi deara aige nō aici go bhfuil athruiithe móra tagtha ar an earnáil sin fré chéile. Tá na hathruiithe seo le sonrú, cuir i gcás, i lón agus i gcaighdeán na mac léinn atá ag tarraingtanois ar an ollscoil; sa chóras modúlach seimeastrach atá curtha i bhfeidhm i móran gach ollscoil; san athstruchtúr ó bhonn atá imithe ar roinnt de na forais léinn; agus sna síle air sin ar fad, sa mhéadú céatach atá tagtha ar ualach an riarracháin. Nuain a chuirtear leo seo an rachmas atá sa tir de bharr fheabhas na heacnamaiochta agus an réabhlóid theicneolaiochta a bhfuil tionchar aige ar gach gné de shaol an léinn gan trácht ar an saol mór i gcoitinne, níor thóigha ar dhuine a cheapadh gur institiúid de chineál eile atá san ollscoil seachas mar a bhiodh.

Athruithe chun seabhair, ar ndóigh, atá i gcuid mhaith de na hathruiithe sin ach tá roinnt eile ann ar deacair a leas do mic léinn, do theagascóiri ná don tir i gcoitinne a mheas. Más i nguarneán athruithe atáimid faoi láthair níor mhiste súil a chaitheamh ar an mbóthar atá leagtha amach don ardoideachas in Éirinn, ar a triail agus ar a dán, go háirthe a fhad is a bhaineann an sceál leis na daonnachtaí.

Tá borradh ollmhór tagtha ar lón na mac léinn atá ag gabháil don oideachas tríú leibhéal le tamall. Tá níos mó de lucht ardteistiméireachta ag tabhairt aghaidhe ar an ollscoil nó ar shorais eile ardoideachais anois ná mar a bhí riamh. Bíodh go bhfuil titim bheag ar lón na ndaoine san aoisgrúpa 17-21, is mó anois an céatadán diobh seo atá ag dul chuig an ollscoil. Cé nach bhfuil na céatadáin seo in Éirinn baol ar chomh hard is atá i dtíortha eile Eorpacha, mar shampla i gCruach Lochlann, is airde iad ná mar atá i dtíortha eile san Aontas Eorpach agus is in airde atá siad ag dul gach bliain. Is léir gurb é an gnás anois é go leanann daoine óga ar aghaidh lena gcuid oideachais tar éis na hardteiste agus go mbíonn cuid mhaith daóine óga ag glacadh leis gur mar seo a bheas. Ní mór fáilte a chur roimh an ardú sa ratá rampháirtíochta ag an tríú leibhéal. Is rud é seo a chuirfeas go móré le caighdeán an oideachais sa tir fré chéile, agus de bhri go bhfuil tábhacht nach beag ag baint leis an colas i sochaf na haoise seo is mó a chuirfeas sé le deiseanna fostafochta na hóige. Ós iad na mic léinn croílár na hollscoile agus gurb iad a dhéanann an t-idirdhealú idir ollscoil agus institiúid taighde ní mó dúinne mar theagascóiri a bheith sásta go bhfuil an cor seo tagtha sa saol. Cé go bhfuil fáilte le cur roimhe, baineann díshláin mhóra leis freisin.

Má tá níos mó de mhuintir na tire le leas a bhaint as an oideachas tríú leibhéal, ní mó an caiteachas cui a dhéanamh le go bhfreastalófas mar ba cheart ar an éilcinn sin. Cuireadh deireadh le táillí ollscoile tamall de bhlianta ó shin le gur mó an deis a bheadh ag daóine a bhaineann leis na grúpáí soch-eacnamaiocha is ísle leas a bhaint as an oideachas tríú leibhéal. Is léir anois nár baineadh an sprioc sin amach, agus gur daóine a bheadh in acmhainn táillí ollscoile a foc is mó atá ag teacht i dtír air. Go deimhin, siú mura bhfuil táillí oifigiúla ann, tá costais cláraithe agus eile lena n-ioc ag mic léinn.

Tar éis go bhfuil an saoroideachas seo ann, tá cuid mhaith mac léinn ollscoile ag brath ar obair pháirtaimseartha le costais mhaireachtála a għlanadh agus ón uair go bhfuil rachmas sa tir agus deiseanna fostalochta dá réir, is mic léinn pháirtaimseartha *de facto* cuid shuntasach diobh siúd atá ag freastal ar an ollscoil. Ní hamháin go gucireann seo isteach ar an méid ama atá siad in ann a chaitheamh ag a gcuid staidéir, ach idionn sé an t-am a bhíonn acu le caitheamh le cumainn nó le clubanna ollscoile ar bunchuid de thaithí an mhic léinn iad. Ní leor ‘saoroideachas’ ar an triú leibhéal a chur ar fáil gan scéim chuimsitheach deontas nó scoláireachtaí a bheith ann freisin le gur féidir leis an bpobal ar fad leas a bhaint as gan a bheith ag brath ar obair sheachtrach.

Ar an taobh eile den scéal, tá seabhas cuimsitheach tagtha ar an maoiniú atá ar fáil ag mic léinn iarchéime. Forbairt an-dearsach bunú na Comhairle um Thaighde san Dána agus sna hEolaíochtaí Sóisialta sa bhliain 2000. Cuireann scoláireachtaí agus comholtachtaí na Comhairle ar chumas na mac léinn a bhfuil gealladh maith fúthu leanacht ar aghaidh lena gcuid taighde ar feadh tréimhse. Trí na scéimeanna seo agus cinn nach iad tá curtha go mór le cultúr an taighde sa tir.

Mura raibh an toradh a rabhthas ag súil leis ar leibhéal na fochéime ar chealú táillí ollscoile, tá d’iarmait air gurb é an rialtas atá anois ag seasamh chostas na hollscolaiochta céad faoin gcéad. Tá bainte dá réir de neamhspléachas na n-ollscoileanna agus is mó a chaithfeas siad glacadh le clár oibre a leagfar síos dóibh. Dá thoradh seo, cuid mhaith, tá cleachtais nua agus athstruchtúrú curtha i bhfeidhm ar ollscoileanna na tire.

Is mór i gceist anois an dearbhú feabhaí a mbíonn ar gach roinn nó rannóig ollscoile dul ina bhun ag stáitsí rialta. Tugann seo ar na ranna sin breathnú ó bhonn orthu fein, ar a gcuid nósanna imeachta agus a gcleachtais le cinntiú go bhfuil siad ag feidhmiú de réir na gcaighdeán is airdé. Ní hamháin go mbíonn foireann acadúil na roinne páirteach sa phróiseas seo, ach glacann mic léinn fochéime agus iarchéime, chomh maith le páirtithe leasmhara eile páirt ann. Bíonn ról lármach ag speisialtóirí seachtracha sa phróiseas freisin. Nil amhras ar bith ach gur cheart go gcinnteofaí caighdeáin teagaisc, taighde, riarracháin agus eile, agus má bhaineann an cleachtadh dearbhaithe feabhaí atá againn faoi láthair sin amach, beidh sé le moladh. Chuige seo ní mór glacadh le moltaí a dhéantar dá thoradh seo agus iad a chur i bhfeidhm, fiú má tá impleachtaí airgid ag baint lena leithéid. Sa chás nach ndéantar seo, nil sa bpróiseas uilig ach cleachtadh riarracháin ar bheagán tarbhe.

Ceist níos tromchúisi an t-athstruktúrú a bhfuiltear ina bhun i roinnt ollscoileanna faoi láthair. Foras ar bith atá beo bríomhar agus sásta fás, beidh an foras sin sásta breathnú go rialta agus go géar ar a chuid bunstruktúr, féachaint an bhfuil siad ag cabhrú leis an bhforas a ról a chomhlíonadh agus an bhfuil siad feiliúinach don anois ina bhfuil an foras. Ní leor glacadh le struktúr ná le cleachtas de bhri go bhfuil sé ann le fada. Mura bhfuil sé ag baint na sprice amach ní mór a athrú. Ar an taobh eile den scéal, má tá struktúr nō cleachtas ag feidhmiú i gceart, is cuma más fada gairid ann é, níor cheart go mbeadh gá lena athrú. Bunchuid den athstruktúr atá ar siúl faoi láthair baineann sé le ranna agus dámhá a nascadh. Is féidir a áitiú gur ar mhaithle struktúr níos fearr riarracháin a chur ar bun atá seo á dhéanamh, agus go laghdófar dá bharr ar an ualach riarracháin a bhíonn ar theagascóiri agus ar thaighdeoirí. Má

dhéantar sin, beidh sé le moladh, ach is baolach go n-ússáidtear an deis seo le foireann acadúil agus le ranna a laghdú freisin, rud nach mór cur ina aghaidh.

Cé go bhfuil fadhbanna ag baint le hairgeadú an oideáchais, is maith go bhfuil tóir ag an bpobal air. Ní hé gach ábhar léinn atá ag teacht i dtír ar an tóir seo, áfach. Tá córas meastúcháin an dara leibhéil, mar atá, an arteistiméireacht, ag imirt tionchar nach beag ar roghnú ábhar san ollscoil. De bhrí go mbaincann stádas ar leith le hábhair a dteastaionn lón ard pointí lena n-aghaidh, bionn brú ar mhic léinn chumasacha na hábhair seo a roghnú, le go mbainfidh siad an leas ‘ceart’ as an lón ard pointí a ghnóthas siad, is cuma má tá siad feiliúnach don ábhar sin nó nach bhfuil. Bíodh nach bhfuil na daonanchaí buailte ródhona leis an gclaoanadh seo, tá géarchéim sna heolaíochtaí faoi láthair agus laghdú mó� tagtha ar lón na mac léinn i gcuid mhaith coláistí. Is é a fhearach chéanna ag cursaí áirithe eile é. Ábhar buartha é seo. Bealach amháin le haghaidh a thabhairt ar an bhfadhb agus daoine breise a mhealladh isteach sna cursaí sin na caighdeáin iontrála a íslíu, rud atá ag tarlú i roinnt réimsí. Ach ní mórt a bheith san airdeall faoin ‘réiteach’ seo. Má táthar ag glacadh le mic léinn ar lú a mbuneolas ar an ábhar léinn ar theacht don ollscoil dóibh, fágfaidh sin go mbeidh ar na ranna ollscoile níos mó ama a chaithear ag plé leis na bearnaí atá ar leibhéil bhunúsacha, agus gur lù dá bharr an caighdeán a bheas bainte amach ar chriochnú na céime do na mic léinn sin. Dá mba ar an gcaighdeán céarna a bhí gach mac léinn ag teacht chun na holsscóile dó/di b'fhusa aghaidh a thabhairt ar an scéal, ach tarlaíonn go mbíonn réimse leathan cumaí ag mic léinn i ndámhá éagsúla. Má dhírionn an lucht teagaisc ar chaighdeán na mac léinn is fearr sa chúrsa, seans maith go bhfágfar na daoine is laige ar geúl; má dhíritear ar na daoine is laige tá seans go mbeidh sé leadráinach do na mic léinn is cumasaí. Ba cheart go dtabharfadh gach cursa ollscoile dúshlán na mac léinn uilig agus go ndéanfaí iarracht iad a thabhairt go barr a gcuamais. Tugann an teagasc measctha dúshlán na dteagascóiri ar an trú leibhéil mar a dhéanann ar gach leibhéil den oideachas; ar thaobh amháin beidh siad ag iarraidh go mbainfidh na mic léinn na caighdeáin is airde amach; ar an taobh eile beidh siad ag iarraidh nach mbeidh an caighdeán chomh hard sin go mbeidh sé ó chumas mac léinn eile. Ba mhór an chabhair dá bhféadfai bliain eile a chaithearnaí leis an mbunchéim i gcásanna áirithe, faoi mar a dhéantar faoi láthair i roinnt ollscoileanna. Is maith cinnite a d'fheilfeadh seo sna teangacha. Tharla gur faoi chuинг shocrú Bologna atáimid uilig anois, áfach, ní móide go gceadófaí a leithéid sa chóras 3 bliana + 2 bliain + 3 bliana atá molta faoina phorálacha.

Forás amháin a bhfuil fáilte mhór le cur roimhe lón na mac léinn lánfhásta atá ag tabhairt faoin oideachas tríú leibhéil den chéad uair. Daoine iad seo nach raibh in acmhainn freastal ar an ollscoil riámh roimhe ar údar amháin nó ar údar eile ach atá ag tapú na deise anois cur lena gcuind oideachais Más ag freastal ar ghnáthchúrsá lae, ar chúrsai oiche nó ar chúrsai seachtracha atá na mic léinn seo níl aon amhras ach go gcuireann an taithí saoil atá acu agus a thugann siad leo mar aon leis an spéis atá acu san ábhar léinn go mór le leibhéil plé agus diospóireachta taobh istigh de ranganna ollscoile.

Dúshlán eile nach mór aghaidh a thabhairt air cultúr na léitheoireachta sa tsochaí chomhaimseartha. Athrú mór amháin atá tagtha sa saol gur mó sa mhó atá daoine ag brath ar eolas ó fhoinsí leictreónacha ná ón bhfocal scriofa. Ní gá buntáisti na meán leictreónach a rianadh anseo. Táimid uilig taobh leis an teicneolaiocht agus tá sí tar éis go leor gnéithe den obair againn a réabhlóidiú. Is le glúin an riomhaire agus na

teicneolaíochta a bhaineann formhór na mac léinn atá ag triail ar an ollscoil inniu. Is minic a fhágann sin gur lú a dtuilleamaí ar an leabhar agus ar an bhfocal scríofa ná mar atá an scéal ag a müinteoirí. Cé go bhfuil deireadh le ré na leabhar á thuar le tamall, mar sin féin ar an leabhar atá roinnt mhaith cursaí ollscoile bunaithe faoi láthair, agus is léir gur lú a bheas seo amhlaidh de réir mar a mhéadófar ar an mbrath atá agaínn ar na meáin leictreonacha. Tá ranna ollscoile ag athrú le freagairt don saol seo agus táthar ag baint i bhfad níos mó úsáide as deiseanna idirlín agus eile.

Ceisteanna ginearálta iad seo agus cinn eile nach bhfuil ardaithe agam. Le mórán gach réimse den ollscoil a bhaineann siad. Cá seasann na daonnachtai sa chóras ollscolaíochta seo atá ag teacht chun cinn? De réir an OECD ní mór don oideachas tríú leibhéal freastal ar riachtanais ‘the knowledge economy, labour market, local community, and individual learner.’ Cúrsaí gairmiúla iad roinnt mhaith de chúrsaí na hollscoile atá ceangailte le gairm bheatha ar leith agus ar furasta iad a mheas de réir na slat tomhais sin an OECD. Ní hamhlaidh do na daonnachtai. Gan amhras is abhair ‘phraiticiúla’ cuid de na hábhair a ndéanann daoine staidéar orthu, is é sin le rá go ngabhsaidh siad isteach i ngairm bheatha a mbeidh baint dhireach ag ábhar na céime léi. Téann roinnt mhaith daoine le müinteoireacht ar fhágail na hollscoile dóibh agus is iad ábhair na céime a mhúineann siad. Tá daoine eile, cuid an bheagán, a bhainfeas postanna léachtóireachta ar an tríú leibhéal amach agus a bheas ag teagasc sa réimse a ndearna siad staidéar air. Tá roinnt mhaith eile fós, mar a bhí riamh, nach mbainfidh leas garimiúil ar bith as na hábhair a ndearna siad staidéar orthu ach a thiocfaidh i dtír ar an oideachas leathan atá faighte acu, is cuma má rinne siad staidéar ar an tSean-Ghréigis, ar an bhFealsúnacht, ar an nGaeilge, ar an Stair, ar an gCeol nó ar ábhair eile. Eilíonn oideachas sna daonnachtai go mbeadh mic léinn in ann ábhar a bhaint as foinsí éagsúla, a thabhairt le chéile, agus a mheas, agus fadhbanna atá bunaithe ar an eolas sin a réiteach. Scileanna inaistrithe iad seo a shealbhaíonn siad agus a ghabhfaidh chun leasa duine ar bith. Ar an ábhar seo amháin ba cheart go mbeadh láirionad ag na daonnachtai sa chóras ollscoile, ach tá ábhar níos doimhne ná sin; mar go bhfeabhsaíonn agus go saibhrionn eolas ar na daonnachtai an tsochair fré chéile.